

A fényképezéssel kapcsolatos első élményem 1948-ra megy vissza. 10 éves születésnapomra szüleim fényképsorozatot csináltattak rólam a Mosoly Albuma gyerekfényképész-műteremben, amely akkor a Szent István körúton, a Vígyszínház mellett volt. Mosolygós portréim felelevenítik zaklatott gyermekkorom ellenére megőrzött derűs világképemet.

Az aktív fotózás sokáig idegen volt számomra. Bár az utazás mindig fő kedvtelésemm volt, sokáig nem rögzítettem a látott helyszíneket, élményeket. Tudatosan hátrítottam magamtól, mondván, a fényképezőgéppel való foglalatosság, a megfelelő kép vagy irány kiválasztása elvesz a független, felhőtlen élményélvezetből. 30 éves koromban állt be a fordulat. Nagy Sándor radiológus főorvos röntgenvizitjeire jártam, aki a vizuális élmény megszállott, romantikus lelkületű közvetítője volt. A felvételek elemzésénél nemegyszer mondta: „Nézzétek, beszél a kép!” Egyszóval ő volt, aki megfeddett, mert – szerinte – fotózás nélkül nem érdemes világot látni. Minek jársz te külföldre, ha nem csinálsz képeket? – mondta. Ekkor indultam éppen Párizsba, és ő kölcsönadta fényképezőgépét, hogy felvételeket készíthessek. Fekete-fehér képeket készítettem, ekkor a színes filmet kevesen használták, mivel nem jól adták vissza az eredeti színeket. A filmet aztán főorvos barátom saját kezűleg hívta elő, és készített 15×25 cm-es képeket. Amikor megláttam a kész képeket, szinte megbabonázott a látvány: „Te, úristen! Ezeket én magam fotóztam!” Máig becsben őrzöm e képeket. Olyan ez, mint az első szerelem emléke. Ebből a sorozatból mutatok be most egy képet, mely a Place des Pyramides részletét mutatja be. Jeanne d’Arc fémes fényben ragyogó lovas szobra látható, mögötte a magasba eredő fehér zászlórudak sora az emelkedés és a rend sajátos érzetét kelti.

A következőkben Zenit E készüléket vettem Helios 44 (2/58) lencsével, hozzá széles látószögű (Mir-1, 2,8/37) lencsét és teleobjektívet (Jupiter II/A, 135 mm), és én is a fényképezés megszállottja lettem. Azóta minden külföldi utamon több tekercsre való képet rögzíték, és itthon alig várom az előhívás után a képek

megtekintését. Eleinte, természetesen, fekete-fehér filmre dolgoztam, a 70-es évek közepétől színes diákat készítettem, majd a 90-es évek elejétől színes képekre tértem át. Utazási hobbi és építészeti vonzódásom következménye, hogy főleg épületeket szerettem és szeretek fényképezni. Nagy hatással voltak rám Lucien Hervének, az építészeti fényképezés „pápájának” alapelvei és az általa készített képek. Ilyen általa sokat használt megjelenítési módszer: a vonalak játéka, a közel és a távol mestéri kompozícióba rendezése, az épület jellemző részletének bemutatása, melyben kifejeződik az egész struktúrája, hatása.

Persze mást is fotóztam, így például természeti jelenségeket: felhőket, fákat, vízparti részleteket stb. A 70-es, 80-as években részt vettem az egészségügyi dolgozók számára évente rendezett fotóversenyen és kiállításon. Ezekben mint az újpesti rendelőintézet fotókörének tagja mutattam be képeimet. A fotókör egyike volt az abban az időben hazánkban működő néhány egészségügyi fotóközösségnek. Elhivatott vezetője Tilesch Zoltán tüdőgyógyász főorvos volt. Többségében diaposzítívokkal vettem részt a mindig más városban sorra került évi bemutatókon. 1972-ben a győri seregszemlén elnyertem az egyik tiszteletdíjat az Adriai-tengeren, az alkonyat különböző fázisairól készült diasorozattal. Az építészet mellett fokozatosan a portrékészítés is kedvenc témaválasztásom lett. Ebben Gink Károly, neves fotóművész közeli ismeretsége is segített. Családtagjaimról, főleg gyerekeimről, unokáimról, újabban költőkről, írókról készítetek portrékat. A fényképezőgép mindig nálam van, így sok napközben látott jelenséget, történetet tudok rögzíteni magam – és az örökkévalóság? – számára. Nagyon élvezem, ha paradox képi jelenséget látok, és képemmel közölni tudom a gondolati fintort. Természetesen most már újabb gépet használok, egyszerű automata gépet, jelenleg Fujifilm Zoom 125 S készüléket.

Picasso a festők egymás után készült festményeit nevezte naplórírásnak – én a fotóim sorozatával írom naplóm.

DR. BOGA BÁLINT

Metszések

Dr. Boga Bálint felvétele (1969)